

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
16 У 14360/17
15.03.2019. године
БЕОГРАД

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Гајић Салзбергер, председника већа, Весне Даниловић и мр Весне Чогурић, чланова већа, са судским саветником Мајом Панић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца _____ из Вршца, ул. Стеријина 141, чији је пуномоћник _____, адвокат из Панчева, ул. Мите Топаловића број 6, поднетој против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција Покрајинског фонда Нови Сад, ул. Житни трг бр. 3, ради поништаја решења број 30-02/181.84-32038 од 28.07.2017. године, у правној ствари усклађивања војне пензије, у нејавној седници већа одржаној дана 15.03.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекције Покрајинског фонда Нови Сад, број: 30-02/181.84-32038 од 28.07.2017. године и предмет **ВРАЋА** надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање, Дирекција Покрајинског фонда Нови Сад, да тужиоцу _____ из Вршца, ул. Стеријина 141, накнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправака пресуде.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је жалба тужиоца изјављена против решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, Покрајинског фонда – Филијале Вршац број 38-181.10-32038 од 10.07.2017. године, којим је тужиоцу као кориснику права на инвалидску пензију одбијен захтев за усклађивање пензије за јануар 2008. године за 4,21% почев од 01.01.2008. године.

У тужби поднетој Управном суду дана 22.09.2017. године, тужилац преко пуномоћника оспорава законитост решења туженог органа из свих законских разлога. Наводи да је ожалбеним решењем првостепени орган повредио одредбе Закона о општем управном поступку, јер није решио захтев тужиоца. Указује да ванредно усклађивање војних пензија за 2007. године, није ни било предмет захтева тужиоца. Наиме, тужилац није тражио да му се пензија ванредно усклади за 4,21%, јер је тај део ванредног усклађивања већ добио у априлу 2008. године. Тужилац је захтевао да се донесе решење о другом редовном усклађивању пензије за 2007. годину за 4,21%, које усклађивање корисници војних пензија никада нису добили. Тужилац указује да су и према одредбама Закона који уређује пензијски систем за војна лица, које су важиле до 01.01.2008. године и одредбама Закона који уређује пензијски систем за све пензионере у Србији у 2007. години, пензије морале бити усклађене два пута. Међутим, наведене одредбе, нису испоштоване када су у питању војни пензионери, јер они нису примили друго редовно усклађивање својих пензија за 2007. годину у висини 4,21%. Тужилац сматра да војним пензионерима за 2007. годину припада повећање у укупном износу од 18,47% (прво редовно повећање за 2007. годину од 3,2%; друго редовно повећање за 2007. годину 4,21% и ванредно повећање од 11,06%). Са ових и других разлога наведених у тужби, предлаже да се тужба уважи, оспорено решење поништи и обавезе тужени орган да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара.

Тужени орган, у одговору на тужбу остаје у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије.

Решавајући овај управни спор без одржавања усмене расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09) и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, сагласно са одредбом члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења, произилази да је тужилац дана 06.07.2017. године, првостепеном органу, поднео захтев којим је тражио друго редовно усклађивање пензије за 2007. годину, повећањем вредности бода за додатних 4,21% почев од 01.01.2008. године. Првостепени орган је ожалбеним решењем од 10.07.2017. године, одбио захтев тужиоца уз образложење да је усклађивање пензије за 2007. годину за 4,21% почев од 01.01.2008. године већ извршено односно да је урачунато у ванредно усклађивање пензије од 11,06%, за који проценат су усклађене пензије свим корисницима пензија по Закону о пензијском и инвалидском осигурању, због чега је захтев за додатно усклађивање пензије за јануар за 4,21% одбијен као неоснован. У поступку по жалби тужени орган је оспореним решењем од 28.07.2017. године, одбио жалбу тужиоца као неосновану, уз образложење да је усклађивање пензије за 2007. годину за 4,21% почев од 01.01.2008. године извршено, односно урачунато у ванредно усклађивање пензије од 11,06%, за који проценат су усклађене пензије свим корисницима пензија по Закону о пензијском и инвалидском осигурању и због чега оцењује да је првостепени орган правилно одбио као неоснован захтев тужиоца за додатно усклађивање пензије за јануар 2008. године, за 4,21%, па је применом одредбе члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку одлучио као у диспозитиву.

Оцењујући законитост оспореног решења, Управни суд налази да тужилац основано тужбом указује да су тим решењем повређена правила поступања, која су од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари. Ово јер се из списка предмета које је тужени доставио по налогу суда, види да је тужилац указивао у жалби, а које наводе понавља и у тужби, да је у овом поступку захтевао да му филијала Фонда ПИО Вршац донесе решење о другом редовном усклађивању пензије за 2007. годину за 4,21% које редовно усклађивање као корисник војне пензије није никада добио, а да првостепени орган у ожалбеном решењу даје разлоге из којих произлази да је поменуто усклађивање од 4,21% урачунато у ванредно усклађивање пензије од 11,06%, те да је оваквим решењем првостепени орган повредио Закон о општем управном поступку, јер уопште није решио захтев тужиоца. Како је у управном поступку покренутом по захтеву странке, предмет поступка оно што странка тражи, то је тужени орган пропуштајући да у оспореном решењу оцени ове жалбене наводе, поступио супротно члану чланом 168. став 2. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник РС", бр.18/16), којим је прописано да другостепени орган испитује постојање разлога за побијање решења који су наведени у жалби, а која повреда је од битног утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, јер образложење оспореног решења не садржи разлоге који упућују на одлуку из диспозитива и правилност закључка туженог органа да је ожалбено решење правилно и на закону засновано, те да су испуњени услови прописани одредбом члана 170. став 1. Закона о општем управном поступку да се жалба одбије.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде на основу одредбе члана 40. став 2. и члана. 42. став 1. Закона о управним споровима, с тим што је тужени везан примедбама суда изнетим у овој пресуди у складу са одредбом члана 69. став 2. истог Закона.

Разматрајући захтев тужиоца за накнаду трошкова спора, на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. и 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 72/11...87/18), које се сходно примењују у смислу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев основан, с обзиром да је тужилац, у смислу одредбе члана 163. став 2. Закона о парничном поступку, определио трошкове управног спора, сагласно Тарифи о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС", број 121/12), па је одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.03.2019. године, 16 У 14360/17

Записничар
Маја Панић,с.р.

Председник већа-судија
Гордана Гајић Салзбергер,с.р.

AJ

